

København, den 11. maj 2015

Retsudvalget
Folketinget

Folketingets Retsudvalg har ønsket, at jeg i et kommende samråd besvarer følgende spørgsmål:

”Vil statsministeren redegøre nærmere for baggrunden for sine udtalelser efter terrorangrebet den 14. og 15. februar 2015, herunder udtalelser om at beskyttelsen af synagogen blev øget øjeblikkeligt efter terrorangrebet, og at sikkerheden var på plads, samt oplyse hvornår hhv. Statsministeriet og statsministeren første gang fik kendskab til, at statsministeren ikke havde viderebragt korrekte oplysninger?”
(REU alm. del, samrådsspørgsmål AD)

og

”Vil statsministeren redegøre for, om statsministeren som regeringschef finder de samlede myndigheders indsats før, under og efter terrorangrebet tilfredsstillende?”
(REU alm. del, samrådsspørgsmål AE)

Jeg forstår, at udvalget ønsker min besvarelse af ovenstående samrådsspørgsmål, før justitsministeren besvarer samrådsspørgsmål AF, AG, AH og AI (REU, alm.del) om samme emne, ligesom jeg forstår, at der også er stillet tre udvalgsspørgsmål (spørgsmål 811-813 (REU, alm.del)) til skriftlig besvarelse samt en række § 20-spørgsmål til justitsministeren.

Spørgsmål om myndighedernes indsats i forbindelse med terrorangrebet i København den 14.-15. februar 2015 hører under justitsministeren.

Det følger af helt fast praksis, at det er den ansvarlige minister, der besvarer spørgsmål fra Folketinget om en given sag.

Denne praksis var også gældende under min forgænger, som redegjorde detaljeret for retningslinjerne i et svar til Udvalget for Forretningsordenen i marts 2010 (Svar på UFO, alm. del, spørgsmål nr. 1).

Af svaret fremgår det bl.a., at ”Det er min opfattelse, at spørgsmål fra Folketinget bør besvares af den minister, som har fået tillagt ressortansvaret for det pågældende område.”

Det fremgår ligeledes af svaret, at ”Jeg skal understrege, at det forhold, at jeg eksempelvis på et pressemøde bliver spurgt om og svarer på spørgsmål om en sag – eksempelvis et lovforslag, som vi har behandlet på dagens ministermøde eller en større aktuel enkeltsag – naturligvis ikke betyder, at jeg ”overtager” ansvaret for den pågældende sag.”

Og videre: ”De spørgsmål, som jeg finder, bør besvares af/stilles til en ressortminister, vil herefter typisk være faktuelle spørgsmål, der knytter sig til en ressortministers område, spørgsmål om det nærmere indhold af regeringens politik på et givent sektorområde eller om regeringens holdning eller bemærkninger til udviklingen eller enkeltsager på de enkelte ministerområder.”

Det, at jeg i samrådsspørgsmål AE udbedes en redegørelse som ”regeringschef”, ændrer heller ikke på, at også dette spørgsmål bør besvares af justitsministeren. Praksis for besvarelsen af spørgsmål fra Folketinget er nemlig - som det også fremgår af min forgængers svar til Udvalget for Forretningsordenen - at det er det helt overordnede udgangspunkt, at det er den ansvarlige ressortminister, der svarer på regeringens vegne.

Jeg skal på ovenstående baggrund anmode om, at samrådsspørgsmål AD og AE også stilles til justitsministeren som den ansvarlige ressortminister, jf. også Folketingets forretningsorden § 8, stk. 6.

Kopi af dette brev er sendt til Folketingets formand.

Med venlig hilsen

Helle Thorning-Schmidt